

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 11 mars 1936 kl. 10 f. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 4, i anledning av väckt motion, II: 511, angående statens understödjande av sport- och segelflygningen inom landet.

I en inom andra kammaren väckt och till dess första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 511, hava hr Meyerhöffer m. fl. föreslagit, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville, med beaktande av de synpunkter, vilka i motionen anförts, begära en utredning, huruvida och i så fall i vilka former de svenska statsmakterna böra understödja sport- och segelflygningen inom landet. *Motionen.*

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet, som berett Svenska luftfartsförbundet tillfälle att yttra sig över förevarande motion, har från denna sammanslutning mottagit utlåtande i ämnet. *Yttrande över motionen.*

Såväl i motionen som i det över densamma avgivna yttrandet framföras betydelsefulla synpunkter på den svenska sport- och segelflygningens betydelse och möjligheter. Ifrågavarande verksamhet har — liksom flygväsendet över huvud taget — tillvunnit sig ett allt större intresse, isynnerhet hos den yngre generationen. Därom vittna bl. a. de sport- och segelflygklubbar, vilka bildats på flera platser i vårt land. Dessa klubbars verksamhet avser i första hand tillgodoseendet av sportintresset, men torde dessutom ha sin praktiska betydelse som förberedelse för yrkesutbildningen inom det civila och militära flygväsendet. Man kan dock ifrågasätta, om det för denna rekrytering är lämpligt och nödvändigt att på en så bred front, som i motionen angivits, kräva statens bidrag. *Utskottet.*

Som sport betraktad är denna verksamhet synnerligen dyrbar och kan näpeliggen tänkas bliva tillgänglig för en bredare allmänhet. Det framgår också av såväl motionen som förutnämnda yttrande, att sport- och segelflygningen har att kämpa med ekonomiska svårigheter. Bristen på landningsfält invid

städer och andra större samhällen har haft till följd, att för den av flygklubbarna bedrivna utbildningen måst användas flygplan, som i inköp och drift varit särskilt dyrbara. Då den inhemska flygindustrien hittills icke förmått att till konkurrensdugligt pris framställa flygplan av den för flygklubbarna lämpade typen, har import varit nödvändig, vilket fördyrat kostnaderna och försvårat för flygklubbarna att själva kunna inköpa flygplan.

Verksamhetens betydelse och de ekonomiska svårigheter, under vilka den bedrivs, ha emellertid icke lämnats obeaktade av statsmakterna. Betydande anslag till iordningställande av flygplatser ha lämnats. Det av motionärerna efterlysta samarbetet mellan stat och kommun är på denna punkt en verklighet, och allting talar för att anläggandet av flygplatser kommer att ske i än hastigare takt i framtiden. Genom Luftfartsförbundets försorg ha dessutom landningsfält utsetts vid ett stort antal platser i södra och mellersta Sverige samt utefter hela norrlandskusten. Förbundet har vidare anskaffat och utan ersättning ställt till vissa flygklubbars föfogande ett antal skolflygplan av god kvalitet. Dessa plan ha betalats dels med penninglotterimedel, vilka till ett sammanlagt belopp av 95,000 kronor av Kungl. Maj:t tilldelats förbundet, dels med andra av förbundet anskaffade medel. Förbundet har också i stor utsträckning påtagit sig försäkringskostnaderna för skolflygplanen. Sedan år 1930 har förbundet understött de svenska flygklubbarna med inalles något över 150,000 kronor.

Även om utskottet har en sympatiserande inställning till den verksamhet, som motionärerna avse att stödja, och behjärtar de svårigheter, varmed sport- och segelflygningen i vårt land synes ha att kämpa, har utskottet under nuvarande förhållanden icke funnit tillräckligt starka skäl föreligga för att tillstyrka ett ingripande från riksdagens sida. Den utredning av frågans läge, som motionärerna givit och som kompletterats av Luftfartsförbundets yttrande, synes utskottet icke anvisa några nya vägar utöver dem, som redan beträffs. De redan vidtagna eller igångsatta åtgärderna för befrämjande av sportflygningen äro icke obetydliga och förefalla att stå i en rimlig proportion till verksamhetens omfattning. Om ytterligare stöd åt Luftfartsförbundet visar sig erforderligt, torde frågan lämpligast böra underställas Kungl. Maj:ts prövning, eventuellt i samband med frågan om de s. k. tipsmedlens fördelning.

Beträffande motionärernas påpekande av vikten av, att vårt land vid den utveckling, som flygväsendet kan förväntas taga, bevakar möjligheterna för vår industri och ej — såsom fallet varit ifråga om bilismen — låter utlandet draga allt för stor fördel av utvecklingens möjligheter, är detta givetvis värt allt beaktande, men frågan härom bör enligt utskottets mening upptagas i ett annat och större sammanhang.

Utskottet finner sig icke kunna på grundval av vad som förebragts i ämnet taga någon sådan ståndpunkt i frågan, att ett tillstyrkande av motionen kunde följa. På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 mars 1936.

På utskottets vägnar:

JOSEF WEIJNE.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herr *Weijne*, herr *Sejve**, herr *Erlander*, herr *Niklasson*, herr *Meyerhöffer*, fru *Gustafson*, herr *Norén**, herr *Malmqvist*, herr *Holm* och herr *Björling**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Meyerhöffer*.
